



Ajuntament de Terrassa

Col·legi d'Advocats de Terrassa

Homenatges

Edita: Ajuntament de Terrassa. Presidència.
Disseny i maquetació: Imatge i Comunicació/marta serrán.
Documentació: Josep Manel Martínez

Terrassa, abril de 2008.

Col·lecció Homenatges

Il·lustre Col·legi d'Advocats de Terrassa

Presentació



La història del Col·legi d'Advocats de Terrassa, entre el 1931 i el 2008, permet una lectura en paral·lel a la de la pròpia història de la ciutat. Es una història particular entre tantes que construeixen la col·lectiva, la que és de tots i totes. Des dels intensos i esperançadors anys de la II República, passant pels anys dramàtics i foscos de la guerra i la postguerra, la llarga etapa del franquisme i el "desarrollismo" i creixement no planificat de la ciutat, fins arribar a la Terrassa de finals de segle XX i principis del XXI, la crònica de la trajectòria del Col·legi explica indirectament no poques coses sobre la ciutat que li dóna nom i sentit. Per això Terrassa li ret ara un homenatge en reconeixement a la seva contribució al progrés, al desenvolupament, a la resolució de conflictes, a la seguretat jurídica i a la defensa d'interessos contradictoris, a la creació i consolidació d'una societat més justa que, malgrat les contradiccions, creu fermament en l'imperi de la llei sorgida de la voluntat popular i expressada a través de les institucions democràtiques. Aquest reconeixement arriba quan és ja propera la posada en marxa del nou Palau de Justícia, un dels fruits de l'estreta col·laboració de l'Ajuntament i el Col·legi, amb l'impuls i el dinamisme de l'anterior Degana, Maria Vidal, i també de l'actual, del qual vull destacar que és el més jove de Catalunya.

Una societat com la nostra, que fa de les lleis l'autèntica columna vertebral d'un sistema de drets i deures, de valors socials, necessita institucions sòlides i eficaces i professionals de qualitat que garanteixin el bon funcionament de l'Estat de Dret. Terrassa es pot enorgullir de comptar amb una llarga i prestigiosa tradició de professionalitat al servei de la llei i de la convivència, al servei de les persones, a través de la tasca desenvolupada per centenars d'advocats i advocades, juntament amb la resta de professions del món jurídic. Es precisament aquest marc legal el que sosté el benestar, el progrés, la solidaritat, la igualtat, el respecte. El model de societat que hem construït entre tots i totes en les darreres tres dècades s'ha revelat com el més adequat per garantir la llibertat i la convivència en societat, els drets humans, els interessos legítims que formen el paisatge quotidià de les relacions humanes, dels negocis, dels projectes, dels grans o petits problemes propis de la vida en societat i de la condició humana.

Els advocats i advocades, a través de l'exercici de les seves funcions i també de les activitats que genera el propi Col·legi, han efectuat en aquest llarg període que va del 1931 al 2008 una aportació clau al desenvolupament d'un model de societat en la que tots trebalem per millorar-la dia a dia i adaptar-lo als nous temps. Una contribució decisiva, també, per al creixement i al progrés de la nostra ciutat, que s'ha consolidat com un dels motors de Catalunya gràcies a l'esforç, la feina i la il·lusió de moltes generacions de terrassencs i terrassenques.

Pere Navarro, alcalde de Terrassa

Història

El febrer de 1930 dimitia el general Primo de Rivera, dimissió que posava fi a una experiència autoritària en el marc d'una Europa plena de règims dictatorials, on el parlamentarisme era més l'excepció que la regla. Els mesos que van des de la seva dimissió fins a la proclamació de la República representaren l'esforç inútil de la monarquia per evitar la seva caiguda. A Terrassa es vivia aquest canvi amb una gran inestabilitat en la política municipal i una àmplia redefinició del conjunt de forces polítiques. L'oposició catalanista i republicana augmentava progressivament el poder de convocatòria.

La dreta a Terrassa estava constituïda per un heterogeni grup monàrquic de ciutadans vinculats a la Unió Monàrquica Nacional, a la Peña Ibérica, a l'antiga Unió Patriòtica i al Sometent. El seu portaveu era el diari Crònica Social dirigit per l'advocat Narcís Ventalló i Vergés. Aquest conglomerat inicià un procés d'uniformització que va permetre la unió dels monàrquics locals de cara a les eleccions municipals del 12 d'abril de 1930.

El panorama de la dreta local es completava amb l'espai catalanista conservador, ocupat per

l'Associació Catalanista. Era el grup hegemònic que controlava l'Ajuntament, amb Josep Gibert a l'alcaldia. Els republicans locals van estar dividits fins a la vigília de les eleccions, i ho van continuar estant durant la República. En aquells moments, hi havia tres grups importants: Fraternitat Republicana, Centre Republicà Obrer i Centre Catalanista Republicà. Els dos primers havien sorgit en el si de la Casa del Poble; pel que fa al tercer fou una escissió de l'Associació Catalanista.

El Col·legi d'Advocats de Terrassa es constituí en un moment històric apassionant i, alhora, delicat. Persones amb un paper important en la política municipal, com ara Àlvar Vinyals i Avel·lí Estrenjer, alcaldes ambdós i futurs degans del Col·legi, Francesc Salas, tinent d'alcalde, i Narcís Ventalló, regidor, foren membres de la primera Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de la nostra ciutat. Com havia succeït anteriorment, l'ocupació de càrrecs directius a les associacions de professionals, com ara el Col·legi d'Advocats, fou un fenomen freqüent entre la classe política des de finals del segle XX.

10 de juny de 1930 - Àlvar Vinyals i Aguilera convoca una reunió per tractar el projecte de constitució del Col·legi per a la defensa de la professió.

30 de juny de 1931 - S'aproven els Estatuts del Col·legi d'Advocats del partit judicial de Terrassa per resolució

del Ministeri de Justícia.

30 d'agost de 1931 - Els Estatuts del Col·legi d'Advocats de Terrassa són ratificats per la Assemblea General Extraordinària.

1944 - El Col·legi d'Advocats de Terrassa presenta el primer pressupost des de 1936, any d'inici de la Guerra

Civil Espanyola.

1943 - Es crea el Consejo General de los Il·lustres Colegios de España.

28 de novembre de 1945 - Es constitueix una nova Junta de Govern encapçalada per Àlvar Vinyals com a degà.

28 de juny de 1946 - S'aprova un

Decret que determina que l'advocacia de l'Estat Espanyol tingui com a patró Sant Raimon de Penyafort.

1948 - Els lletrats terrassencs s'incorporen a la celebració de Sant Raimon de Penyafort, patró de l'advocacia espanyola.

21 d'abril de 1948 - S'aproven els

NAIXEMENT DEL COL·LEGI

La constitució oficial del Col·legi d'Advocats de Terrassa data de l'any 1930 després de diversos intents que havien resultat infructuosos, ja que la legislació de l'època exigia uns requisits difícils d'assolir en una localitat amb el nombre de professionals i habitants que tenia llavors la nostra ciutat. Concretament els primers orígens daten del juny d'aquest any, ja que Terrassa, tal i com preveia la Llei Orgànica del Poder Judicial, comptava amb més de 20 advocats en exercici (de fet, ja hi havia una quarantena a la ciutat). La fundació d'un Col·legi a la nostra ciutat va ser una proposta que va sorgir a fi de donar suport i assistència als professionals, per la necessitat de compartir les càrregues econòmiques que comportava l'exercici de la professió i per fomentar les relacions de fraternitat entre els advocats.

El 30 de juny de 1931 s'aproven els Estatuts del Col·legi d'Advocats de Terrassa, que van ser ratificats el 30 d'agost per la Assemblea General Extraordinària. D'aquesta manera, el Col·legi es regia pels esmentats Estatuts i es constituïa com una entitat

jurídica dirigida i representada per una Junta de Govern i per les juntes generals que s'havien de celebrar periòdicament. La Junta de Govern estava formada per un degà; dos diputats, primer i segon; un tresorer, un comptador i un secretari, elegits per sufragi entre els col·legiats. A trets generals, podem dir que el degà era qui representava oficialment el Col·legi i la Junta de Govern, els diputats cooperaven en les funcions de la Junta i estaven numerats primer i segon, amb la finalitat d'establir un ordre per a la substitució del degà quan fos absent; un d'ells exercia també de bibliotecari. El tresorer era qui recaptava i conservava els fons del Col·legi; el comptador era el qui portava, principalment, els comptes dels cobraments i dels pagaments; el secretari portava el llibre d'actes i el registre dels col·legiats. La Junta de Govern es reunia, com a mínim, una vegada al mes i podia ser convocada pel degà o per un altre membre de la Junta; calia l'assistència d'un mínim de quatre representants per poder prendre acords. A la primera Junta els càrrecs foren ocupats pels advocats següents:

Degà	Àlvar Vinyals i Aguilera
Diputat primer	Francesc Salas i Ballber

nous estatuts del Col·legi d'Advocats de Terrassa.

1965 - S'incorpora al Col·legi Josefa Tortosa i Puig, primera dona en col·legiar-se al Col·legi d'Advocats de Terrassa.

13 d'octubre de 1980 - L'Ajuntament comunica al Col·legi d'Advocats de

Terrassa que el Servei Tècnic Municipal d'Arquitectura ha aprovat el projecte per a la construcció de l'edifici dels Jutjats de Terrassa a la Rambla d'Ègara.

1981 - Celebració del cinquanta aniversari de l'II-lustre Col·legi d'Advocats de Terrassa.

24 de juliol de 1982 - S'aprova el nou Estatuto General de la Abogacia, que, en un dels seus articles, proposa que els Estatuts vigents al Col·legi d'Advocats de Terrassa es modifiquin a fi d'adaptar-los a la legalitat de l'època.

4 de febrer de 1983 - El Col·legi

d'Advocats de Terrassa aprova en Junta General Extraordinària els nous Estatuts.

17 de febrer de 1984 - S'inaugura l'actual seu del col·legi terrassenc al número 25 del carrer Gabriel Querol.

3 i 4 de juny de 1988 - El Col·legi d'Advocats de Terrassa organitza les



Logotip del Col·legi d'Advocats de Terrasa l'any 1931.



Despatx del Degà Àlvar Vinyals de l'any 1929, que encara subsisteix.
Procedència: Salvador Vinyals



Homenatge i comiat al jutge de 1^a Instància Gregori Burgès Foz, el qual l'any 1919-1920 fou objecte d'un atemptat. Any 1935. Procedència: Salvador Vinyals



Banquet d'acomiadament del Jutge de 1^a Instància Francesc de P. Bernuy Barrio.
1949. Procedència: Salvador Vinyals.



Els advocats Lluís G. Ventalló, Ramon Matalonga i Joan Sala celebrant
la Festa del Col·legi d'Advocats de Terrassa. Any 1954. Autor: Jaume
Altimira. Procedència: Santiago Ventalló.



Banquet d'acomiadament al Jutge Josep Farré Duat al Restaurant Font del
Lleó de Barcelona l'any 1935. Procedència: Salvador Vinyals.



Nous togats. Festa Sant Raimon, gener de 1979. Procedència: Mercè Mira

Diputat segon	Narcís Ventalló i Vergés
Tresorer	Pere Garcia i Jiménez
Comptador	Rosend Álvarez i Arbiol
Secretari	Avel·lí Estrenjer i Macià

EL COL·LEGI DURANT LA GUERRA CIVIL I LA POSTGUERRA

El setembre de 1936 el Col·legi d'Advocats Notaris i Procuradors de Catalunya va nomenar Avel·lí Estrenjer degà del Col·legi d'Advocats de Terrassa. Estrenjer va acceptar el nomenament però es negà a fer-se responsable de la caixa del Col·legi, la qual continuà dipositada al despatx d'en Vinyals, ja que per a ell el Degà continuava sent el senyor Àlvar Vinyals. Durant aquells anys de guerra, l'associació no va generar cap tipus d'activitat social i es va produir un significatiu descens dels plets. Un fet a destacar és que, com moltes d'altres de la ciutat, va ser incautada la biblioteca del Col·legi, que estava instal·lada a l'edifici del Jutjat.

A Terrassa es va exercir una forta repressió envers persones vinculades a la dreta política o amb actituds de conservadorisme social, especialment

envers els practicants d'un catolicisme militant. A Àlvar Vinyals se li concedí un salconduit, emès pel Comitè d'enllaç Antifeixista, l'ERC, la CNT i l'Ajuntament de Terrassa. Cal tenir present, que la nostra ciutat fou la que proporcionalment, després de Barcelona i Lleida, va conèixer una repressió més virulenta a la reraguarda, aquesta repressió fou la causant que quatre advocats terrassencs morissin a la nostra ciutat a mans dels incontrolats.

El 26 de gener de 1939 les tropes franquistes van ocupar Terrassa. Com a conseqüència de l'ocupació militar, molts civils i militars van haver de marxar cap a l'exili. La majoria de persones amb responsabilitat política van abandonar la ciutat el 23 de gener del mateix any. A la seva entrada, les tropes franquistes varen assaltar els locals dels principals partits republicans i, d'aquesta manera, començava a Terrassa el ritual de l'anomenada "liberación".

REORGANITZACIÓ DEL COL·LEGI

Pocs dies després de l'acabament de la guerra, es restablia el deganat d'Àlvar Vinyals qui va començar les gestions necessàries per reprendre les funcions

IV Jornades dels Col·legis d'Advocats de Catalunya.

16 d'octubre de 1989 - Es crea el Servei d'Orientació Jurídica amb l'objectiu d'orientar el ciutadà davant els problemes de naturalesa jurídica.

5 de juliol de 1990 - S'aproven els Estatuts i el Reglament del Tribunal

Arbitral de Terrassa.

Gener de 1993 - Comença el primer curs de l'Aula de Pràctica i Especialització Jurídica amb la inscripció de 28 alumnes i amb la participació com a professors de molts dels lletrats del Col·legi.

22 de juny de 2001 - El Consell de

Ministres aprova el nou Estatut General de la Abogacia Española.

19 de setembre de 2002 - Entra en vigor el Codi de l'advocacia Catalana amb la pretensió d'impulsar una reforma de modernització i unificació de la regulació de l'exercici de l'advocacia a Catalunya, per tal de

millorar la seva competitivitat i oferir un millor servei als ciutadans i a la societat en general.

2006 - El Col·legi d'Advocats de Terrassa commemora el 75è aniversari de la seva creació.

de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Terrassa. L'any 1942 encara no s'havien reiniciat les funcions del Col·legi, tot i que provisionalment aquest ja actuava, a l'espera de l'aprovació de la Junta de Govern per part de les autoritats franquistes. L'any 1944 es va presentar un pressupost per primera vegada des de 1936.

Per l'Ordre de 12 de gener de 1945 van ser confirmats en els càrrecs els degans i els secretaris de tots els col·legis d'Advocats de l'Estat. Finalment, el 28 de novembre es va constituïr una nova Junta de Govern encapçalada novament per Àlvar Vinyals i amb el nomenament de Josep Viver i Aymerich com a secretari per part del ministeri de Justícia. Nomenament que s'ha d'interpretar com una intervenció repressora per depurar membres de les juntes de Govern que havien ocupat càrrecs polítics a l'època republicana. Amb el nou règim, els càrrecs de secretari i el de degà van deixar de ser de lliure elecció per a cada Col·legi i era el mateix ministeri de Justícia qui en decidia el nomenament.

ESTATUTS DE 1948

La Guerra Civil i la dictadura subsegüent van significar la supressió dels Estatuts aprovats el 1931. El 10 de desembre de 1947, a la Sala d'Advocats i Procuradors del Jutjat de Primera Instància d'aquest partit, en Junta General Extraordinària, es va aprovar el projecte d'Estatut presentat per Àlvar Vinyals que va ser publicat amb

cinquanta-vuit articles. El 22 de març de 1948, una Comissió Executiva designada pel Consejo General de los Ilustres Colegios de Abogados va exposar la seva conformitat amb el projecte d'Estatuts del Col·legi d'Advocats de Terrassa. El dia 21 d'abril de 1948 "se da cuenta de haber aprobado los Estatutos del Colegio".

Així, doncs, a partir d'aquest moment l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Terrassa va regir-se per uns nous Estatuts, sota l'advocacia i el patrocini de Sant Raimon de Penyafort. Fou amb l'Estatut general de l'advocacia que es va aprovar, per Decret de 28 de juny de 1946, de determinar que l'advocacia de l'Estat Espanyol tingués com a patró Sant Raimon de Penyafort.

En aquests Estatuts va quedar establert que els advocats no podien exercir la seva professió al partit judicial de Terrassa sense acreditar, prèviament, l'edat mínima de vint-i-un anys i la inscripció al Col·legi d'Advocats de Terrassa.

Pel que fa a les Juntes de Govern, des del moment de l'aprovació dels Estatuts de 1948, els càrrecs de la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats s'havien de renovar, mitjançant eleccions de forma rotatòria cada cinc anys.

CONSOLIDACIÓ DEL COL·LEGI (1949-1984)

A mitjans dels anys cinquanta, el poder polític estava encara en mans del grup sorgit dels industrials locals com Alfons Sala (1863-1945), exemple més significatiu d'advocat no exercent i vinculat al poder polític que controlava l'aparell administratiu de la ciutat. L'alcalde Josep Clapés, membre d'aquesta burgesia, va saber mantenir bones relacions amb els falangistes. També és durant aquests anys quan es prengué plena consciència que la ciutat estava canviant radicalment, amb l'arribada massiva d'immigrants i amb problemes d'infraestructures per solucionar. Les circumstàncies del creixement acabaren donant a l'Ajuntament una importància que l'oligarquia local mai no li havia concedit. El control social ja no era tan fàcil, i fou als anys seixanta quan el bloc de poder que havia significat el salisme entrà en crisi.

Des de la meitat d'aquest segle es va viure l'ingrés d'advocats que han tingut un paper remarcant en l'àmbit polític. Podem destacar, entre d'altres, homes com els germans Joaquim i Oriol Badia i Tobella, Joan Ramon Barenys i Oriol, Raimon Escudé i Pladellorens, Joan Sales i Homs i Roc Fuentes i Navarro, homes que van lluitar per aconseguir democratitzar el país i que van protagonitzar la transició, en contribuir a l'articulació a Terrassa dels partits polítics més

importants del període; més endavant, i des de posicions més a la dreta, Santiago Ventalló i Surrallés i Rafael Callejas i Roma.

Els resultats electorals de juny de 1977 van respondre, en línies generals, a la lògica política dels primers anys de la transició: el PSUC fou la primera força política; a continuació es van situar els Socialistes de Catalunya, seguits pel Pacte Democràtic (CDC, EDC i PSC-Reagrupament) i, a més distància, per la UCD i els demòcratacristians de la UCD-CC. Així, es configurava una Terrassa d'esquerres amb un predomini comunista, però amb un marcat pes socialista. La fi de la dictadura va implicar una forma diferent d'actuar. El PSUC va emprendre aquesta transformació intentant crear un partit de masses, però va fracassar i el que hauria estat el seu lloc polític va passar a mans dels socialistes.

LA VIDA COL·LEGIAL

Durant la dècada dels cinquanta i, també, la dels seixanta es va viure la incorporació d'un gran nombre de nous lletrats al Col·legi d'Advocats. Durant aquests vint anys el nombre d'incorporacions es va més que duplicar. Entre el 1950 i el 1960 es van incorporar al Col·legi local aproximadament uns 130 advocats.

Dins d'aquesta etapa, els advocats que es van col·legiar i que més tard han tingut un paper més

destacats en la vida de la corporació, ocupant càrrecs a la Junta de Govern, han estat els futurs degans Anselm Ramoneda i Allué el 1963 i Joan Sales i Homs l'any 1967. D'altres futurs integrants de diferents juntes que van ingressar com a membres durant aquells anys van ser Domènec Argemí i Madurell, el 1959, Joaquim Badia i Tobella el 1953, Jaume Cos l'any 1960 i Oriol Badia el 1962. També el 1965 s'incorporà al Col·legi Josefa Tortosa i Puig de Sant Cugat del Valles; va ser la primera dona en col·legiar-se.

Una altra característica observada en aquest grup de col·legiats va ser la incorporació de lletrats que son fills d'altres advocats. Seguir la tradició familiar, doncs, va ser un fet essencial per a aquests nous llicenciats.

Per altra banda, a la dècada dels setanta és produeix un important increment del nombre de col·legiats. Tenint en compte que el primer número de carnet de l'any 1970 és el 387 i que el darrer és el 659 existí, com a mínim, un increment de 272 col·legiats. En aquesta època també comença a iniciar-se de manera continuada la incorporació de dones al col·legi.

LA SEU DEL COL·LEGI

El Col·legi, des de la seva fundació, va estar ubicat en el despatx del seu fundador, Sr. Àlvar Vinyals i Aguilera. Posteriorment, la Junta de Govern es

reunia a la sala d'audiències del Jutjat i no va ser fins als anys cinquanta que es va comptar amb un petit local dins el propi Jutjat de 1a Instància, únic que aleshores existia a la ciutat.

Durant els anys 70, el Ministeri de Justícia va proposar la conveniència de crear el Palau de Justícia, que es va edificar al costat del Centre Cultural de la Caixa de Terrassa, ja que es va negociar entre l'Ajuntament de Terrassa i la pròpia Caixa la cessió del solar actual al Ministeri.

Ubicats els Jutjats a la Rambla, es va creure convenient per part de la Junta de Govern de l'època, adquirir la planta baixa de la finca edificada per la Caixa just al darrera l'edifici dels Jutjats, ja que quedava a una distància mínima de les instal·lacions judicials, inaugurant-se la nova seu el 17 de febrer de 1984. Malgrat que dintre del propi edifici dels Jutjats es van gestionar i aconseguir unes instal·lacions pròpies per a la utilització del col·legiats, la junta de govern sempre va creure en la necessitat de l'absoluta independència física del Col·legi respecte de les instal·lacions dependents del Ministeri de Justícia.

Anys més tard, a conseqüència de l'augment de col·legiats i d'activitats, el Col·legi ha anat ampliant el seu espai amb l'adquisició d'altres locals colindants.



Homenatge a Asterio Gutiérrez. Autor: Jaume Altimira. Procedència: Joan Estrenjer



Els lletrats homenatjats en motiu del seu 25è aniversari com a col·legiats. Procedència: Maria Vidal



Salvador Vinyals amb la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Terrassa, gener de 1991. Llegat Vinyals



Partits de futbol amistosos entre jutges, funcionaris, advocats i procuradors l'any 1977. Procedència: Mercè Mira



Joan Sales i Maria Vidal en el moment del traspàs de poders al gener de 1999. Autor: Jordi Canyameres. Procedència: Maria Vidal



Salvador Vinyals fotografiat amb un retrat del seu pare Àlvar Vinyals del pintor terrassenc Ramon Cortès



La Junta de Govern i Degans catalans. Any 2006. Col·legi d'Advocats de Terrassa

EL COL·LEGI D'ADVOCATS A L'ETAPA DEMOCRÀTICA (1985-2000)

Durant els primers anys vuitanta es va viure un agreujament de la crisi del sector tèxtil a la ciutat, que comportà un augment significatiu de l'atur. Malgrat els tancaments d'empreses i la proliferació de les suspensions de pagaments, hi va haver una disminució de la conflictivitat laboral respecte dels anys anteriors.

Estem en una època de canvis polítics, en la qual prenen part alguns advocats terrassencs. El maig de 1983, el PSC assolí una àmplia victòria a les eleccions municipals i Manuel Royes tornava a accedir a l'alcaldia. Seguidament, es consolidava com a segona força política local CIU, que havia presentat Joan Sales com a cap de llista; AP, que havia iniciat un cert procés de renovació de la dreta tradicional, aconseguia també representació municipal, i era encapçalada per l'advocat Rafael Callejas. Amb un nombre semblant de vots es trobava el PSUC, amb un tercer lletrat, Roc Fuentes, com a alcaldable.

Un dels àmbits en els quals destaquen els canvis experimentats per la ciutat a l'època dels vuitanta és l'àmbit urbanístic. El 1979, l'any de la constitució de l'Ajuntament democràtic, Terrassa era una ciutat amb una societat desestructurada, amb nombrosos problemes i amb mancances greus d'espais i serveis públics. En aquell moment, la corporació municipal va plantejar una actuació immediata en aquests

aspectes, amb la creació de la Gerència Municipal d'Urbanisme i l'aprovació, el 1983, del Pla General d'Ordenació Urbana. La inauguració de la seu actual de l'Ill·lustre Col·legi d'Advocats i el trasllat dels Jutjats a l'edifici de la Rambla, al començament dels anys vuitanta, s'ha d'entendre dins aquest context de millora dels serveis públics de la ciutat.

El gran tema que va mobilitzar els ciutadans va ser la possible pèrdua de la capitalitat de la comarca. Quan el Parlament de Catalunya va aprovar, el 1987, la nova Llei d'ordenació territorial, que supeditava Terrassa a la capitalitat de Sabadell, l'Ajuntament va decidir exigir el reconeixement d'una comarcalitat pròpia de Terrassa. Entre les entitats adherides a la campanya ciutadana reclamant la creació d'una comarca pròpia hi va haver el Col·legi d'Advocats. Els motius de la petició es basaven, sobretot, en la racionalització de la gestió pública, i el resultat de la campanya va portar a l'establiment de la cocapitalitat de Sabadell i Terrassa, l'any 1989.

Pel que fa a l'actuació municipal dels darrers anys del segle XX, entre d'altres aspectes, s'ha de destacar la potenciació del caràcter universitari de la ciutat i l'aplicació de l'anomenat Pla del Centre, que impulsa una nova concepció urbanística del centre històric de la ciutat. Terrassa ha fet també una aposta de futur amb l'elaboració del Pla Estratègic Ciutat de Terrassa, aprovat el 1993. Aquest Pla mostra les línies del que han de ser la consolidació i l'expansió econòmica i social futures de la ciutat.

Entre els anys 1980 i 2000, el Col·legi d'Advocats va participar activament en la vida ciutadana, cosa que es concreta en la seva representació a la Fundació Sant Llàtzer, a la Caixa de Terrassa, a la Junta de Seguretat Ciutadana, a la Comissió de Maltractaments, al Servei d'Orientació Jurídica (SOJ), al Consell Consultiu d'Intervenció Municipal a l'Àmbit de les Drogodependències, al Consell Consultiu per la Revisió del Pla General d'Ordenació de Terrassa i en la creació del Tribunal Arbitral de Terrassa, entre d'altres.

EL DESENVOLUPAMENT DEL COL·LEGI

Des del gener del 1980 al desembre del 2000 el nombre de col·legiats incorporats a l'Illustre Col·legi d'Advocats de Terrassa va augmentar gairebé el doble, respecte dels seus primers cinquanta anys amb l'ingrés de més d'un miler de nous lletrats. Aquest fet provocà un augment considerable de les quotes d'incorporació, que possibilità l'expansió del Col·legi, ja que els anys vuitanta i noranta van ser essencials: es va adquirir la seu actual, diverses vegades reformada i ampliada a gairebé cinc-cents metres quadrats, per les noves necessitats de l'entitat, es va modernitzar la Biblioteca i van entrar en funcionament el Servei d'Orientació Jurídica (SOJ) i l'Aula de Pràctica i Especialització Jurídiques, actualment Escola de Pràctica Jurídica.

En aquesta etapa, també cal destacar la importància del paper femení dins de la professió. Si fins

aleshores les dones hi havien tingut una presència testimonial, a partir d'aquests anys la seva presència es va fer més evident. Els darrers anys la xifra d'advocades ha arribat a un percentatge superior al 46% de les noves incorporacions, o sigui que les darreres promocions universitàries gairebé han arribat a la paritat, pel que fa a aquesta carrera en concret.

El 23 de juny de 2000 entrava en vigor el Reial Decret Llei 6/2000, de Mesures urgents d'intensificació de la competència de mercats de béns i serveis, que en el seu article 39, va establir l'obligatorietat de la col·legiació única per a l'exercici de l'advocacia a tot l'Estat Espanyol. Aquest fet va implicar la baixa de la quasi totalitat dels col·legiats exercents no residents, així com dels no exercents i no residents. Pel que fa al total d'inscrits al Col·legi, el 31 de desembre del 1999 eren 1.037 i el 31 de desembre del 2000 eren 838.

ELS ESTATUTS

El 24 de juliol de 1982 va aprovar-se el nou Estatuto General de la Abogacía, que, en un dels seus articles, proposava que els Estatuts vigents al Col·legi d'Advocats de Terrassa es modifiquessin a fi d'adaptar-los a la legalitat de l'època, aquests Estatuts havien de coincidir amb la Llei i amb el corresponent Reglament de col·legis professionals de Catalunya, aprovats pel Parlament. Els nous Estatuts es van aprovar en Junta General



El president de la Generalitat Jordi Pujol fent el lliurament de la Creu de Sant Jordi al Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya que recull Maria Vidal com a Presidenta. Gran Teatre del Liceu, octubre 2003. Autor: Jordi Bedmar. Procedència: Maria Vidal.



L'alcalde Pere Navarro i la degana Maria Vidal amb el conseller de Justícia Josep Maria Vallès consultant els plànols del nou Palau de Justícia. Gener 2004. Col·legi d'Advocats de Terrassa



Maria Vidal i Sanahuja saludant a SS. MM. el Rey de España a la Seu de CGAE. Setembre de 1999. Procedència: Maria Vidal



Instal·lacions del Col·legi d'Advocats de Terrassa



Prova final EPJ, 29 de juny de 2004



La secretària Nuria Vila amb la Degana Maria Vidal, any 2000

Extraordinària, realitzada el 4 de febrer de 1983. Fins en aquell moment, el Col·legi d'Advocats de Terrassa s'havia regit pels Estatuts aprovats per la Resolució del Ministeri de Justícia de 30 de juny de 1931, modificats el 1948. El 1987 es van fer algunes modificacions en els Estatuts aprovats el 1983, ja que la Conselleria de Justícia de la Generalitat de Catalunya no estava d'acord amb els articles que afectaven el dret de vot per correu.

El 1990 es va produir una nova adaptació d'aquests Estatuts que, posteriorment s'han anat modificant diverses vegades. Els canvis efectuats el juny de 1992 als Estatuts del Col·legi, feien referència a la reforma de la Llei de demarcació i de planta judicial 38/1988, del 28 de desembre de 1988, i modificació dels partits judicials, per la qual es va crear el partit judicial de Rubí - Sant Cugat. Aprofitant aquesta realitat, el Col·legi terrassenc va obrir una delegació a Rubí, allotjada dins el mateix edifici dels Jutjats de l'esmentada població.

EL COL·LEGI DEL SEGLE XXI

La història política de Terrassa va començar una nova etapa a partir de principis d'abril de 2002 quan Manuel Royes, alcalde de Terrassa des de les primeres eleccions democràtiques de 1979, renunciava al seu càrrec després de vint-i-tres anys. Royes va nomenar el regidor de cultura i primer secretari del PSC local en aquell moment, Pere Navarro, Primer Tinent d'Alcalde perquè passés a

ocupar el càrrec d'alcalde en funcions fins el dia de la investidura, el 13 d'abril de 2002. Pere Navarro es convertia així en el segon alcalde de l'etapa democràtica, càrrec que ostenta en l'actualitat.

Durant aquests anys el Col·legi s'ha anat consolidant per convertir-se en l'entitat ferma i moderna que és avui dia amb capacitat per adaptar-se en tot moment als canvis constants que es produeixen al món de les lleis i a l'entorn social de la nostra vila. Sense anar més lluny, el fet migratori dels darrers anys i l'arribada al municipi de ciutadans procedents de l'àrea metropolitana de Barcelona a causa de l'encariment de l'habitatge, ha suposat un increment extraordinari de la població, arribant a superar els 200.000 habitants durant l'any 2005.

El Col·legi d'Advocats davant d'aquesta realitat social de la massificació migratòria va crear el torn d'ofici especial d'estrangeria a la primavera del 2002, format per quaranta advocats, com a resposta a una petició realitzada per la Comissió de torn d'ofici. En aquests moments només tracta la detenció d'immigrants que estan en situació irregular, és a dir, que han infringit la llei d'estrangeria.

L'any 2000 passarà a la història del Col·legi d'Advocats de Terrassa com l'any de la reforma financera que, en general va afectar tots els col·legis professionals i més concretament els col·legis d'advocats. El 23 de juny, el Govern aprovava el

Reial Decret 6/2000 de "Medidas Urgentes de intensificaci3n de la competencia en mercados de bienes y servicios", el qual introduïa mitjançant l'article trenta-nou l'obligatorietat de la col·legiació única per a l'exercici de l'advocacia a tot l'Estat Espanyol.

Per als Col·legis d'Advocats l'aprovació de l'esmentada Llei va suposar una transformació radical. Per al Col·legi d'Advocats de Terrassa va significar un descens considerable en el nombre de col·legiats, descens que, a dia d'avui, encara no s'ha aconseguit remuntar. Tot i que en un principi semblava que havia de ser un fenomen negatiu per a l'entitat, el resultat final es caracteritza per una tendència general bastant compensada, mercès al nombre de col·legiats exercents i residents. A finals de març del 2008 hi havia un total de 754 col·legiats. D'aquestes 754 inscripcions 303 són de dones, o sigui, que més d'un 40% de les altes són femenines, un fet significatiu que mostra que les dones estan ben presents en l'exercici professional del dret.

El Col·legi d'Advocats de Terrassa es caracteritza en la seva composició actual de col·legiats per la seva joventut. És un col·legi jove, fet que es reflecteix fins i tot en l'actual Junta de Govern, la qual, en els darrers anys, sempre s'ha destacat per la joventut dels seus membres, començant per l'actual Degà, en Miquel Sàmper i Rodríguez, que és un dels degans més joves de Catalunya.

Els actuals col·legiats formen part avui en dia de tota una sèrie de comissions per tal de facilitar el funcionament de l'entitat. Actualment les comissions existents són les de: Cultura i Formació, Deontològica, Dret Penal, Comissió de maltractaments, Comissió mixta d'Advocats-Jutges-Procuradors, Comissió del torn d'ofici i servei d'orientació jurídica gratuïta, Dret Social, Estrangeria, Finançament i Pressupostos, Honoraris, Lúdic-Esportiva i de Llengua Catalana.

En definitiva, la història més recent del Col·legi queda emmarcada dins de la història més recent de Terrassa, una ciutat moderna amb una trajectòria històrica com hem vist molt important, on les activitats del sector dels serveis estan prenent cada dia més rellevància. Com un servei que és, el Col·legi d'Advocats de Terrassa ha suposat, suposa i suposarà un pilar social molt important per a la nostra ciutat.

Testimonis

Miquel Sàmper i Rodríguez

És per a mi una veritable injustícia, que sigui precisament jo qui hagi de recollir aquest fantàstic guardó, i ho és tant o més, que hagi hagut d'escriure aquesta mena de testimoni, que de ben segur, l'única cosa que haurà fet és esgarrar un xic aquest opuscle que llegiu, i que amb tant d'encert ha redactat algun molt bon escriptor de la plantilla del nostre Ajuntament .

Ho és perquè tan sols fa un any i escaig que tinc el gran honor de ser el Degà de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Terrassa, essent en canvi el motiu de la concessió de la medalla, el reconeixement a una tasca duta a terme ni més ni menys que durant, ara ja, setanta set anys. Vull palesar que qualsevol lletrat de la institució que represento hagués estat digne de recollir el guardó, i escriure aquestes línies. És aquí on es configura la primera part de la injustícia, perquè el nostre Col·legi, amb tots els seus col·legiats, i amb les seves Juntes de Govern, ha anat incidint dia a dia, any a any, en la defensa dels drets i les llibertats dels ciutadans de Terrassa, adaptant-se en tot moment a les exigències de cada un dels moments socials.

Es consolida la terrible injustícia quan penso en els Degans que m'han precedit en l'exercici del càrrec,

(sempre seran els meus Degans). A ells, als seus Vicedegans, Secretaris, Diputats i Bibliotecaris, els hi devem els advocats que actualment configurem la cúria del nostre partit, el poder desenvolupar amb dignitat, professionalitat i reconeixement social la nostra professió. Però a tots ells els hi devem també, l'haver fet present a l'advocacia Terrassenca en el devenir diari de la nostra ciutat; gràcies a la tasca feta de forma exemplar fins ara, hom no podria imaginar a Terrassa sense el servei de defensa d'ofici o sense el suport, i assessorament en matèries tals com la violència de gènere, la immigració, la mediació o l'arbitratge.

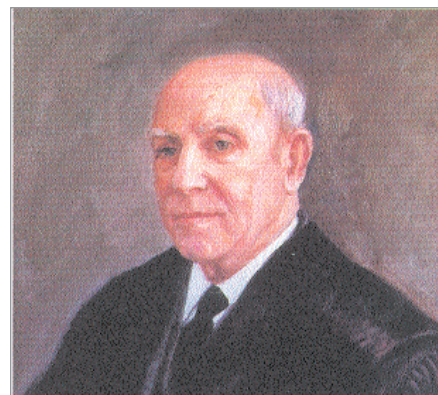
No se m'acut res més per fer una mica més justa la injustícia, que esclavitzar-me en aquest pròleg, des de l'òptica més personal i també des de la col·lectiva col·legial, amb el més ferm compromís de seguir progressant com s'ha fet fins ara, i molt més si resulta possible, per tal de preservar pels terrassencs en totes i cadascuna de les esferes del dret, un dels autèntics paradigmes de la llibertat, i que no és altre que el seu dret de defensa.

M'acomio dels que heu estat capaços d'arribar fins al final d'aquestes breus paraules, manifestant-vos que recullo un guardó que és mèrit de tantes i

tants advocadesses i advocats, i del que gairebé no em sento mereixedor. Ho faig però, amb el total convenciment de que els lletrats que actualment formem part de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Terrassa, i els nous que vindran, farem mèrits suficients per a rebre'n un altre, potser d'aquí a cinquanta o setanta anys, i que espero que sigui el futur reconeixement a una tasca que els que ara "dirigim" la institució ja hem enfilat....

El meu més sincer reconeixement i agraïment als Il·lustríssims Srs. ÀLVAR VINYALS i AGUILERA, AVEL·LÍ ESTRENJER i MACIÀ, ANSELM RAMONEDA i ALLUÉ, JOAN SALES i HOMS, i a la Il·lustríssima Sra. MARIA VIDAL i SANAHUJA. Sense la seva abnegada dedicació, això no hagués estat possible.

Àlvar Vinyals i Aguilera



Avel·lí Estrenjer i Macià



Anselm Ramoneda i Allué



Joan Sales i Homs



Maria Vidal i Sanahuja

